

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษามีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ เพราะทุกคนต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อสื่อความคิด ความต้องการของตนให้ผู้อื่นทราบ จะเห็นได้ว่าในแต่ละวันเมื่อมีการติดต่อกับผู้อื่น ทุกคนจะต้องใช้ภาษาในลักษณะของการรับและการแสดงออก การรับอาจใช้การอ่านหรือการฟัง ส่วนการแสดงออกอาจใช้วิธีการพูดหรือการเขียนก็แล้วแต่กรณี การที่มนุษย์ต้องใช้ภาษาอยู่เสมอในชีวิตประจำวันเพราะภาษาเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ทุกแง่มุม และภาษาเป็นของคู่ชีวิตมนุษย์ แทบจะอยู่ในทุกกิจกรรมทุกชนิดของมนุษย์ มนุษย์ในทุกชาติทุกภาษาก็ต้องใช้ภาษา (รัตนา สุวิจารณ์, 2546)

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษากลาง ภาษาสากล ที่ทั่วโลกยอมรับในการใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในทุกส่วนของโลก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้มีการตื่นตัวในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น จะเห็นได้จากการติดต่อสื่อสารทางจดหมาย โทรศัพท์ โทรพิมพ์ โทรสาร การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ คำรา ล้วนแล้วแต่ต้องใช้ภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น (เสรี สมชอบ, 2542) และจุดมุ่งหมายในการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันก็มีได้สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทางด้านไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว แต่มุ่งเน้นที่การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ยังมีการสอนเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความรู้ความถนัดในสาขาที่แตกต่างกัน เพื่อที่จะได้นำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในสาขาอาชีพของตน โดยใช้ความรู้ภาษาอังกฤษในระดับทั่วไปเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษตามสาขาวิชาชีพที่เฉพาะเจาะจงซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเกิดภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes/ ESP) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านของผู้เรียน ดังนั้นการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษควรให้สอดคล้องกับสาขาของผู้เรียน และเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เพื่อจะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป

ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจหรือภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ปัจจุบันใช้เรียกกันหลายชื่อ เช่น English for Specific Purposes (ESP) และ English for Academic Purposes (EAP) มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป กล่าวคือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ จะเน้นการเรียนการสอนที่มีลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้ทันทีและอย่างเหมาะสม เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับเลขานุการ (English for

Secretaries) ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (English for Tourism) ภาษาอังกฤษสำหรับการโรงแรม (English for Hotel) ดังจะเห็นได้จากมีหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษในลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นในระดับมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจอย่างมาก ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะหรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (English for Vocational Purposes) และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา (English for Academic or Educational Purposes) (Robinson, 1991)

ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (English for Vocational Purposes) แบ่งย่อยเป็นภาษาอังกฤษเทคนิค โดยบอย (Boy, 1979, p. 2) ได้ให้คำจำกัดความของภาษาอังกฤษเทคนิคว่าเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่ใช้เฉพาะสำหรับช่างเทคนิค เช่น ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างเชื่อมโลหะ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เป็นภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นคำศัพท์เทคนิค (Technical Term) ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เป็นภาษาอังกฤษที่ผสมผสานระหว่างไวยากรณ์ การออกเสียง สัญลักษณ์ ลีลาภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในวงการทำงานอาชีพ (Social and Work Situation) เช่น สามารถอ่านและปฏิบัติตามคำสั่งงานทางด้านช่าง ฝึกการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ เพื่อความเข้าใจข้อความที่เกี่ยวกับงานอาชีพ อ่านคำแนะนำ คำเตือน ป้ายประกาศหรือโฆษณา เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ หรือเครื่องมือ ฝึกโครงสร้างของภาษาในการเขียนลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน หรือผลิตชิ้นงาน เขียนบันทึกสั้น ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่านสามารถอ่านออกเสียงและอ่านในใจ ข้อความที่เกี่ยวกับงานอาชีพแล้ว จับใจความสำคัญ และเพื่อให้สามารถบอกขั้นตอนการประดิษฐ์หรือการปฏิบัติงานได้ สามารถเขียนคำแนะนำและเขียนข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษลงในแบบฟอร์มต่าง ๆ ฝึกปฏิบัติงานเกิดความชำนาญสามารถนำความรู้และทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเทคนิคไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามสาขาอาชีพ

ประเภทที่สองเป็นภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา (English for Academic Purposes) เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเฉพาะกิจระดับสูง ซึ่งแบ่งแยกย่อยออกเป็น การสอนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนให้แก่ผู้เรียน (Pre-study) หรือการสอนที่ผู้เรียนเรียนสาขาวิชานั้น ๆ โดยไม่มีความรู้มาก่อน (In-study) และ การสอนโดยที่ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในวิชานั้น ๆ มาแล้ว (Post-study) และการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา (As a School Subject) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ การสอนภาษาอังกฤษร่วมกับวิชาอื่น ๆ และการสอนที่แยกเป็นวิชาอิสระ โดยหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้บรรจุรายวิชาดังกล่าวไว้ในหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษานำความรู้ และทักษะไปใช้ในการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ระบุความหมายของการศึกษาไว้ว่า

นอกจากจะเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการแล้ว การศึกษานั้นต้องทำให้บุคคลมีความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาที่ตนเองศึกษาอยู่ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพแล้วยังต้องพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม (สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, 2542)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยมุ่งเน้นที่ความสำเร็จของผู้เรียนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มุ่งเน้นความต้องการเฉพาะสาขาวิชาของผู้เรียนจะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ประกอบอาชีพและการดำรงชีพ อย่างไรก็ตามการที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ในชีวิตจริงนั้นต้องมีทักษะทั้ง 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน หากพิจารณาการฝึกฝนทั้ง 4 ทักษะแล้วจะพบว่า การอ่านนั้น เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนก่อนเพราะเป็นทักษะที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะอื่นอย่างต่อเนื่องกันไป (สุภัทรา อัยรานุเคราะห์, 2532) กล่าวว่าการอ่านเพื่อการสื่อสารเน้นให้ผู้เรียนมีเหตุผลในการอ่าน คือรู้ว่าอ่านเพื่อจุดประสงค์อะไร และยังเป็นบันไดไปสู่กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และยังแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันอีกด้วย ปัญหาด้านคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากประสบการณ์ที่เคยสอนภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับช่างอุตสาหกรรมเป็นเวลาสามปี พบว่า ปัญหาด้านการอ่านนั้นเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด นักศึกษาไม่เข้าใจในโครงสร้างไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์จากบริบทไม่สามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ ในปัจจุบันมีงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แต่มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนั้นจำนวนน้อยมาก จากความสำคัญและบทบาทของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเทคนิค ซึ่งมุ่งเน้นตามความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในภาพรวมทั้ง 4 ทักษะ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา ถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งจะประโยชน์สำหรับนักศึกษาและครูผู้สอนภาษาอังกฤษเทคนิคในเรื่องของการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทรา เพื่อที่จะได้ทราบว่าผู้เรียนนั้นมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่าอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับเกณฑ์การวัดผลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเทคนิค ในเรื่องของการอ่านได้แก้ไขข้อบกพร่อง เสริมจุดบกพร่อง และปรับกระบวนการสอนต่าง ๆ ในเรื่องของการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจรวมถึงการเลือกเนื้อหาวิชากิจกรรมการเรียน

การสอนหรือจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน และสอดคล้องกับหลักสูตร และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสาขา งานอาชีพของตน และในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ช่างอุตสาหกรรม ในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้นปีที่ 3 (ปวช. 3) วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

คำถามในการวิจัย

นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับเกณฑ์การวัดผลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ในสาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (หลักสูตร 3 ปี) ชั้นปีที่3 วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 2000-1237: ภาษาอังกฤษเทคนิค 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 102 คน
2. การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจที่ทดสอบ ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วยบทอ่าน 5 บท คำศัพท์ เนื้อหา และโครงสร้างภาษาอังกฤษเทคนิคที่ปรากฏใน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจ มีระดับของ ความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกับหนังสือที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อนุญาตให้ใช้ประกอบการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คือ หนังสือ ภาษาอังกฤษเทคนิค 1 และ 2 แต่งโดย อาจารย์มัณฑนา บำรุงผล (พ.ศ. 2538)
3. งานวิจัยนี้ไม่คำนึงถึง ในเรื่องความแตกต่างระหว่างเพศ และภูมิหลังในครอบครัว

ข้อจำกัดของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้นปีที่ 3 (ปวช. 3) ของวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

เพื่อจะได้ทราบระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราว่าอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้ปรับปรุงตำรา เอกสาร วิธีการสอน และหลักสูตรอื่นจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ระดับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การอ่านในทักษะการจับใจความสำคัญ การจับใจความรอง คำศัพท์ คำอ้างอิง และการสรุปความ เรื่องที่ใช้ทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจในแต่ละเรื่องไว้ดังนี้ เรื่องที่ 1 Smart Card เรื่องที่ 2 Electronics เรื่องที่ 3 Electricity Meter Work เรื่องที่ 4 Electric Current Moves เรื่องที่ 5 A Lift and an Escalator.

ภาษาอังกฤษเทคนิค หมายถึง ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับช่างเทคนิคซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับงานอาชีพทางด้านช่าง เช่น ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง ช่างโลหะ เป็นต้น (รัตนา สุวิจารณ์, 2546)

ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for Specific Purposes: ESP) หมายถึง ภาษาอังกฤษที่เน้นการสอนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ใช้ได้ สถานการณ์จริง โดยที่เน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ความต้องการเหล่านี้อาจเน้นความต้องการเกี่ยวกับงานเฉพาะอย่าง หรือเฉพาะสาขาหรืออาจจะเน้นที่ความประสงค์เฉพาะ (ปภาวิ วัฒนสกุลบุญกร, 2539)

เกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เกณฑ์การวัดผลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช

2546 มีทั้งหมด 8 เกณฑ์ ดังต่อไปนี้

คะแนนร้อยละ	80-100	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม
คะแนนร้อยละ	75-79	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
คะแนนร้อยละ	70-74	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนร้อยละ	65-69	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้
คะแนนร้อยละ	60-64	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้
คะแนนร้อยละ	55-59	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์อ่อน
คะแนนร้อยละ	50-54	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก
คะแนนร้อยละ	0-49	หมายถึง	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ